

her er nærmest Tale om, Ret til at expropriere disse Eiendomme? Spørgsmaalet om Servituternes Bestaafenhed kommer jo først frem, naar der er Tale om, at man maa og skal expropriere, før har det Intet at bethede; men nu siger den høitærede Minister og de, der forsvare hans Ansættelse: Expropriationen maae vi have og have paa denne Maade; thi vi kunne ikke tillade dem, der eie disse Grunde, at expropriere Krigsministeriet, og altsaa er der kun tilbage at give Krigsministeriet Tilladelse til at expropriere dem. Jeg skal dog med Hensyn hertil gjøre opmærksom paa, at der endnu er en tredie Maade at gaae frem paa, nemlig veent at lade være at expropriere og lade disse Folk blive sidde, som de sidde, og skjotte sig selv. Det kan naturligtviis ikke falde mig ind at stemme imod Overgangen til 2den Behandling af et Lovforslag, som er fremkommet fra Regjeringen og er gaaet igjennem Landstinget, men jeg er aldeles ude af Stand til at indsee, at man paa nogen Maade er berettiget til at expropriere de her omhandlede Giere, saalænge man ikke kan paavise Andet, end at det kan være behageligt eller gavnligt i en eller anden Henseende; det er efter min Opfattelse umuligt at godtgjøre, at Almeenvellet kræver det, idetmindste har jeg ikke seet det allerringeste Beviis derfor. Sagen kan kun faae et nogenlunde probabelt Udseende derved, at man blander mange forskjellige Ting sammen; man siger, at Foranstaltningen er gavnlig for Krigsministeriet, at den vil forskjønne Byens Udseende, og er nyttig med Hensyn til dens Udvidelse, og at den derved kommer til at ligge tætte sammen osv. osv.; ved at blande alt dette mellem hinanden har man søgt at frembringe det samme Indtryk, som maa opnaaes, dersom det skal kunne siges, at Expropriationen foretages i Almeenvellets Interesse. Jeg er derfor af den Overbeviisning, at man bør forkaste det foreliggende Lovforslag, og jeg troer ikke, at jeg paa nogen Maade vil forandre denne Overbeviisning derved, at Sagen kommer til 2den og eventuelt til 3die Behandling; hvor jeg da skal stemme imod den ved 2den Behandling for ikke at udsættes for, at den ved 3die Behandling kan gaae igjennem ved et Tilfælde. Jeg stemmer

altsaa for Sagens Overgang til 2den Behandling, men fra det Dieblis er jeg fast bestemt paa at stemme imod den.

L. C. Larsen: Den høitærede Indrigsminister har i det udførlige Foredrag, han nylig holdt, i det Bæsentlige fremhævet, hvad jeg kunde finde Anledning til at sige under denne Sags første Behandling. Han har ogsaa i Landstinget med stor Udførlighed omhandlet denne Sag, og det glæder mig at kunne tiltræde de Bemærkninger, han der har fremsat, ogsaa forsaavidt de vare af mere juridisk Natur, idet jeg deri maa være enig med ham uagtet den Modstand, han der har mødt. Jeg troer, at man bør holde for Die, at man i denne Sag ikke har at gjøre med Krigsministeriet som Krigsministerium eller med noget Væbningsspørgsmaal. Var der Spørgsmaal om at anlægge nye Skandser paa de Steder, som skulle exproprieres, var Sagen ganske klar, og var der Spørgsmaal om at sælge Grundene for derfor at bygge Skandser paa et andet Sted, var Sagen aldeles berettiget. Det Spørgsmaal, som foreligger, er, at Staten eier en Grund omkring Kjøbenhavn, om ikke den Stat, hvis Interesse vi have at repræsentere, saa dog den Stat, som i høieste Grad ogsaa vedkommer denne Forsamling. Man har reist det Spørgsmaal, om Betingelserne ifølge Grundloven for Expropriation her kunde være tilstede. Jeg troer de ere det. Der blev af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Kange) brugt Ytringer, som synes at hentyde paa, at han overhovedet vil benægte Lovligheden af Expropriation i locale Interesser; han syntes at mene, at der krævedes et Diemed, som omfattede hele Statssamfundet, for at Expropriation kunde være berettiget. Det troer jeg ikke er rigtigt; vi have givet mange Love, som have berettiget til at expropriere i locale Interesser, f. Ex. til Gaber og Veie; den ærede Rigsdagsmand paaviste selv forskjellige Expropriationslove, vedkommende Kjøbenhavn, som have en aldeles local Interesse, f. Ex. med Hensyn til Vandværket og Cloakværket. Vi have besluttet Anlæg af Canaler, som rimeligtviis have gjort Expropriation nødvendig, og som har maattet finde Sted; det Skjelnmærke